

Altánová studie tvorby paroháčů

Některé divadelní kusy jsou pořádná fuška. Někdy pro herce, někdy pro diváky. Včerejší představení souboru Krvik Totr dalo divákům zabrat opravdu pořádně.

Týkalo se to hlavně první poloviny hry, která kladla na trpělivost a pozornost diváků až nadpřirozené nároky. Úlevu přinášela vlastně jen krásná hra s češtinou, za což si zaslouží pochvalu jak dramatičtější, tak překladatel francouzského textu.

Díky závěrečné pointě se dostavil také úlevný pocit, že čas strávený v divadle nebyl zbytečný a zavedl nás mezi divadelníky, kteří to dělají trochu jinak než ostatní amatérské soubory. A nakonec vlastně všichni zjistili, že "delší" začátek je pro celou hru klíčový. A hra je tudíž... ano... dokonalá.

Slepýš je ještěrka

Dnešní rozhovor není klasickým rozhovorem, ale přepisem přímého procesu tvorby další autorské hry pánů Krvik Totr, ve které se opět můžete těšit na vytříbený slovní humor. Jmenné zkratky jsou celkem jasné. Nejprve čtená zkouška.

Prolog

KTP: Pojd'me si nejdříve říct, kdo sedí diagonálně od Filipa.

KTF: Petr.

KTP: A kdo sedí po diagonále od Zdenky?

Z: Tomáš.

KT: Tak to bychom měli.

Dějství první, obraz první

Z: Kluci, řekněte nám ten vtip o hadovi.

KTP: Jen off record. Off record, ale klidně nahrát. Tak třeba o slepejšovi, ten jsme vymysleli tak nějak sami. Rozbije had hrnek a hospodyně říká: To si slepiš....

KTT: Je ale třeba tou básnickou licencí říci,

že slepýš je ještěrka.

KTF: Cože?

KTP: No, my jsme v té zácpě byli dlouho, takže se to takto rozebralo.

Druhý obraz

Z: Ty jsi Petr Jediný Novotný (chci pokračovat, kdy ž v tom..)

KTP: Ano, já jsem Petr Jediný Novotný.

Z: ...protože se tak skutečně jmenuješ nebo jsi si vzal ženu a (chci pokračovat, když v tom..)

KTP: ...já jsem si vzal ženu, ta se jmenovala Buřivalová, takže úplně logicky se teď jmenuji Jediný. A je to samozřejmě proto, že Petru Novotných je jak psů a je potřeba se odlišit, protože když se někde představím, tak to je hned: A to je ten Petr Novotný, ten umělec nebo ten Petr Novotný, ten tenista, nebo ten Petr Novotný, ten horník atd.

Z: A opravdu si někdo myslí, že jsi z té rodiny Petra Novotného? Protože ta podoba...

KTF: Někdo si ho splete i s Petrem

Pokračování na další straně

Slepýš je ještěrka

Pokračování z předchozí strany

Novákem.

KTP: Mně je to trapné, protože těch Novotných je hrozně moc. A fousáč byl tehdy všude. Jednou jsme s ním byli dokonce na jevišti. My jsme pořádali festival a on tam byl přizván za Český rozhlas. Byl to živý pořad a Petr Novotný vítal na jevišti mě. A ptal se mě, proč jsem Jediný. Tak jsem se ho zeptal: A Vy znáte nějakého jiného Petra Novotného?

Z: A co on na to? Poškrábal se na jizvě?

KTP: Ano, poškrábal. To byl takový můj vrchol, co se týče jména. Ale to tam nepiš.

KTT: To je pořád proč Petr Jediný, proč Krvík Totr. Pojdme dál.

Z: Krvík Totr mě až tak nezajímá. I když Totr bude spojení jmen Tomáš a Petr.

KTP: S tím souhlasím.

Z: Krvík jsem nerozluštila, takže jdeme od toho. Vy jste, kluci, spolužáci?

KTP: Ano, my tři jsme spolužáci. A měli jsme ještě spoustu dalších spolužáků.

Z: To tak někdy bývá. Z jaké školy?

KTT: Ze základní!

KTP: Počkejte, řekneme to najednou.

Z: To tam ale asi nebude, že jste to řekli najednou.

KTP: Ale my to řekneme najednou. Naše škola byla na...

KT: Náměstí Svobody 930 bé a škola byla s (ne tak synchronizovaně) rozšířenou výukou cizích jazyků. Už je to dvacet let, tak se nám to trochu rozjelo.

Z: A pak jste šli každý jinam.

KTT: Ano. Já šel po modré.

KTP: Já po červené.

Z: (směrem k KTF) A ty?

KTF: Já taky někam vyrazím.

Třetí obraz, stejné dějství

Z: Jak vznikla hra Svázaná?

KTP: Normálně jsme ji s Tomášem napsali. Podle povídky, kterou nám přeložila Hanka (manželka KTP).

KTT: Protože já neumím francouzsky, na rozdíl od Petra.

KTP: A já umím francouzsky hůř než Hanka, takže Hanka nám to přeložila a my jsme ji podle toho napsali. To byla výborná povídka, kterou...tedy co to říkám...obráceně to bylo.

KTT: Povídka byla strašně blbá! Ale my jsme se toho chytli, jak je blbá.

KTP: A udělali jsme z toho ještě větší blbinu.

KTT: A tu jste dneska viděli.

KTP: Takže povídka je nedůležitá. Důležití jsme my.

Z: Při hře evidentně není prostor pro improvizaci.

KTT: My si tu improvizaci odbudeme vždy u toho psaní.

KTP: Ale to samozřejmě víme jen my dva.

KTF: Jak to? Já už to vím taky.

KTP: Improvizace taková ta duškovská, tak ta tam není ani omylem, na to člověk musí být nátura. A nikdo z nás není improvizátor, ale samozřejmě nás baví hrát to pokaždé trošičku jinak. Hrát si s tím v rámci textu. Text ale zůstává stále stejný.

KTT: To je druhá věc, kterou chci říct. My nejsme bytostní improvizátoři jako VOST05 nebo Dušek, a to se teď vracím k besedě - jak si rádi hrajeme s textem, tak už ho máme tak vyprecizovaný na papíře, že ani nechceme, aby se to měnilo. Takže když tam máme herce, ty nájemné vrahy textu, tak je plisníme, aby se toho textu drželi. Takže ano, můžeme si tam udělat nějakou blbinku, ale velmi opatrně!

KTP: A každopádně neimprovizujeme jako že bychom si tam dali nějaké místečko - a tady je volno, tady můžeme.

KTT: Ale ono je to strašně zajímavé. Protože podle mě normální herectví je, že je pevné. A my se pokaždé hlavně snažíme, aby nás to bavilo. Každého z nás s ohledem na ostatní.

KTP: Ale to prostě není improvizace, to je herectví.

KTF: Ale teď jsi to zaimprovizoval pěkně.

KTT: Do autu. Nebo do auta?

KTP: Už musíme asi jet.

Z: Asi je čas na další vtíp o hadovi.

KT: Ne, ne.

KTP: Řekni ten tamten.

KTF: Ten neznám.

KTP: I jo, vždyť jsme ho říkali v autě. Jak se jmenuje lékař hadů?

Z: (krouží hlavou jako že neví)

KTP: HADr.

Pokračování na další straně

Ať si kdo chce, říká co chce

Honza Valta

Hra a především pak její děj, mě velmi překvapil. Sice jsem zpočátku nevěděl co očekávat, ale jednoduchost, výborné zpracování a především pak vtíp mě nutil hru vnímat až do doby, kdy vše vyšlo najevo. Skvěle jsem se bavil a myslím si, že je to zatím nejlepší věc, která byla na letošní přehlídce k vidění. Děkuju za ni!

Ladja Dlouhý

Bylo to zajímavé. Nemůžu říci, že by se

mi to excelentně líbilo, protože mám trochu jiný pohled na divadlo, ale je zajímavé to vidět.

Miroslav Bilík

Zpočátku mi to přišlo pomalé, samoučelná exhibice, ale ten konec, ta pointa, to bylo famózní. Připadalo mi to jako deja vu, taky jsem ten pocit už zažil.

Eva Pokorná

Fantastické! Bylo nádherné, moc se mi

to líbilo. Bavila jsem se celou dobu.

Marta Dufková

Líbilo se mi to. Ze začátku mi trochu trvalo, než jsem do toho vnikla, protože to je, myslím, dost jednoduché téma, ale zvláštním způsobem udělané.

Karla Karhanová

Představení se ze začátku pomaličku rozjelo, ale ten konec byl úžasný, skvělý. Moc hezké to bylo.

Slepýš je ještěrka

Pokračování z předchozí strany

KTT: Ale to je hadr oproti tomu prvnímu vtipu.

Obraz čtvrtý

Z: Kluci, když jsme přemýšleli, koho sem pozveme, tak jsme koukali na vaše stránky a tam máte velký nápis derniéra. Takže jsme mysleli, že už to nehrajete. A málem jste se k nám nedostali!

KTP: My už jsme ten nápis stáhli.

Z: Byl oranžovej!

KTT: Červeněj. Je na čase vyměnit monitor.

KTP: My jsme opravdu s hrou skončili, protože v amatérském divadle, když přestanou chodit diváci ... Nám to vydrželo dva roky.

KTT: Což je náš rekord.

Z: To máte opravdu hodně spolužáků.

KTT: To byla hodně rozšířená výuka cizích jazyků.

KTP: Ne, oni chodili třeba po šesti.

KTT: Jednak a jednak chodili i kamarádi kamarádů. Takhle daleko jsme to s žádnou hrou zatím nedotáhli.

KTP: Každopádně už nechodili, takže jsme udělali konec vlastní produkci, ale ta hra nás neskutečně baví a teď už to na stránkách visí správně. Teď tam máme, že hra je na vyžádání a že ji hrozně rádi zahrajeme. Kdykoli, kdekoli. Takže jak jste nám na besedě slíbili, že nás příští rok pozvete, tak děkujeme, přijedeme.

Z: Škoda, že příští rok přehlídka není....

KT: (nejprve smích, poté s vševědoucím pohledem) Ale je.

KTP: Tahle hra je pro nás dobrá v tom, že je nám skoro i jedno, co si myslí diváci. To nechci říkat nějak zle, ale nejdůležitější je, že nás to baví. A nás to baví strašně moc a opravdu se nám teď daří, že nás lidé začínají zvat. Což je úplně zvláštní model, protože naše publikum každý den třikrát říká: já se těším, až napíšete novou hru. Což běžně člověk každé pondělí napíše novou autorskou hru, v pátek je hotová a v pondělí zase jedete nanovo. Tento model publika, zejména toho pražského a našeho, je strašný a je to zabiják divadla. Ve chvíli, kdy se něco povede, tak lidé přestanou po dvou reprízách na divadlo chodit. A člověk nemá sílu hned začít znovu. A tak, díky bohu, funguje teď to zvaní.

Obraz pátý

Z: Vy jste se kdysi dávno rozhodli, že budete dělat pouze autorské divadlo?

KTP: Tak to jsme se nemuseli rozhodovat. To totiž už kdysi dávno na základní škole s rozšířenou výukou cizích jazyků jsme dělali svoje věci, které spočívali v tom, že jsme lupou žhavili linoleum. To nikdo jiný nedělá.

Z: Teď je mi asi jasné, proč chodilo jen šest diváků.

KTP: A jednou jsme s Tomášem při vyučování rozmlátili kladivem a vlaječkou Nejlepší socialistický kolektiv kokos. A to už zaujalo i

Pokračování na další straně

Ať si kdo chce, říká co chce

Zlatka Žáčková

Bylo to hezké. Líbilo se nám to. A bylo to veselé.

Bohumil Hrudka

První půlku mi připadalo, že větší blbost jsem neviděl, protože jsem to vůbec nechápal.

V té druhé půlce se to už rozkouskovalo a pak to bylo vtipné. Ne nejlepší, ale dobré.

Zuzka Ježková

Hodně náročný kus a klobouk dolů před herci.

Vladimír Brynda

Bylo to super. Nečekal jsem jaké to

bude, nevěděl jsem na co jdu a byl jsem příjemně překvapený.

Kateřina Höhnová

Líbilo se mi to. Asi moc nerozumím těm výkonům, takže jsem to hodnotila z hlediska toho, jak jsem tomu rozuměla. Takže to bylo chvalitebné.

Věra Šímová

Zpočátku jsem si na to musela zvyknout, bylo to něco trochu jiného než předešlá představení, ale postupně se mi to zalíbilo. Výkony kluků byly fantastické. Jsem moc spokojená.

A přehlídka pořád graduje.

Slepýš je ještěrka

Pokračování z předchozí strany

třídni.

Z: To tady na jedné základní škole dostal chlapec od maminky k svačině kokos. Ale nic k tomu, čím by ho otevřel. Takže s ním logicky prásknul do toho nejtvrďšího ve třídě, což bylo umyvadlo.

KTT: Takže otevřel umyvadlo kokosem.

Poslední obraz

Z: Jak jste spokojeni s dnešním představením?

KTP: Strašně moc z hlediska diváků a jako vždycky ani trošku z hlediska sebe.

KTT: A to já zase jo. Já jsem byl dneska spokojený se svým monologem, který je pro mě takovým prubiřským kamenem. Mně se někdy povede a někdy hořtí ne. A dneska jsem z něj měl dobrý pocit.

KTP: A my jsme takoví, že se sobě moc nelíbíme, což je ale dobře, protože to pak nikdy úplně neuvadá.

KTT: A to je taky pravda. A co mě dneska bavilo, bylo velké jeviště. Že jsme si to mohli trochu víc užít. My jsme zvyklí na menší prostor.

KTP: My hrajeme asi v tomhle. (ukazuje na prostor 2 x 2 m)

Z: Máte svůj vlastní prostor?

KTP: Svůj samozřejmě ne, ale stálejší scénu ano.

KTF: Jmenuje se to Pidivadlo.

KTP: Což je pravda.

KTT: To hovoří za vše.

KTP: A je to divadlo pro děti, takže tam na takových dětských židličkách sedí ti naši prarodiče. Což je legrační.

KTT: Diváci byli dnes fajn. Ale je to festivalové publikum, takže je vděčnější.

KTP: Vděčnější než v Děčíně. Ale také je přísnější.

KTT: Ale to jsem si užival. Já jsem si to dnes fakt užival.

KONEC

Ať si kdo chce, říká co chce

Michal Rambousek

O hře Svázaná jsem si nic nezjistil dopředu, nechal se prostě překvapit a udělal jsem moc dobře. Tu stylizaci postav na začátku jsem kousal těžko. Báł jsem se, že to v těchhle kolejších poběžích až do konce. Pár takových představení už jsem zažil. Takových, kdy by člověk raději dezertoval do příjemné hospůdky poblíž. Ale s příchodem třetí postavy jsem pochopil, o co jim jde a začal se opravdu bavit. Příběh skvěle vygradoval a na konci zbyl hlavně pocit, že takovýchhle představení by člověk rád viděl mnohem víc.

Honza Milota

Studie aplikovaného feminizmu. No to jsem zvědav. A taky jo. Bezradnost. Rozpaky. Strach z následků špatně

vybraného představení (jedno ze dvou, o kterém naprosto nic nevím). Dohromady nic nechápu. Tady nemohu odejít. Tedy sedím.

Alespoň dobrá artikulace. Zjevná stylizace verbální i pohybová. A dobrá. Dobrá, ale proč. V publiku se střídá zvědavé ticho s vrzáním židlí. Občas mírná reakce. To nestačí, chlapi, to nestačí.

První dialog s Gervaise. První potlesk na otevřené scéně. A navíc začínám se chytat. Už chápu všechno. Další dva dialogy a dva potlesky jsou již zcela logické. Chápeme všichni. Publikum se baví. Gervaise ty chlapy dostala. Je konec. Přemýšlím. Ano, už je to tak. Především oni dostali nás. Rafinovaně. Měli to od začátku přesně promyšlené. Pavle Fialo, odkud Tě znají. Komplot. Skvělý komplot.

Organizátoři letošních žní myslí opravdu na všechno. A když bylo zapotřebí pohlídat potomka divadelníků, aby mohli na přehlídce vůbec vystoupit, našli hlídačku - nastávající maminku lvu Kalovou. Nás přirozeně zajímalo, jak si ona užila včerejší představení.

Jak jsi spokojená s dnešním představením? Velmi, hlavně s jeho délkou, protože se tak zmenšilo riziko, že Jonáš spadne z gauče, bude plakat, bude mít znečištěnou plínku nebo se zakucká křupkou či sušenkou.

Co tě nejvíce zaujalo?

Že hned jak jsem přišla, tak se na mě smál, když rodiče odcházeli, vesele jim dělal pápá a že narážel hlavou do zdi a vzápětí dostával záchvat smíchu.

Je něco, co bys změnila?

Nic, jen to břicho mi překáželo, nebyla jsem tak "akční".

Jaký máš celkový dojem?

Jsem velmi spokojená, že se nestalo nic z toho, co popisuju v první odpovědi. A taky mám dojem, že mít takové prtě, tak si hvízdám. (Což budu- má se narodit ve stejném znamení jako já, takže to bude největší zlatíčko na světě).

ŽŇOVINY vám přinesli

www.sdruzeniklas.cz
a společnost **UNIPROGRAM** Klášterec nad Ohří

Zdeňka a Míra Nyklíčkoví
a Honza Valta